

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XIV. De Accusatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

III.

Ea quæ notabiliter fiunt specialiter & diligenter sunt notanda. l. 15. §. 26. de injur.

IV.

Defunctoria tractatio pro nulla habetur arg. l. un. C. Qui nuntiat ubi v. Dn. Bruneman. & Conf. inf. de Imperfectis.

CAP. XIV. De Accusatione.

Axioma I.

Nemo sine accusatore potest condemnari.

Fundatur hæc regula in c. manifesta 15. caus. 2. q. 1. & ibi gl. & in text. expressos c. si quis 31. caus. 23. q. 4. c. ult. caus. 15. q. 8. vers. primum quam Wesenb. de Accusat. n. 3.

Amplia quod idem procedat in actionibus civilibus. l. 3. §. præterea 4. de suspect. int. Cujac. lib. 1. observat. 53.

Contradicit tamen hæc reg. Duaren. 1. Ann. disp. 38. ubi vulgum interpretum hanc regulam finxisse, nec ullum juris textum, qui hoc dicat, extare ait, imo in contrarium potius jura jussisse, ut malitiosos homines magistratus ex officio nobili inquirant. l. 13. de offic. præsid.

Loco limitationis regulæ distinguem, an vox accusatoris sumatur in sensu latiori & materialiter tantum, ita ut nudam delationem, & quæ loco delationis est, famam publicam comprehendat, & in hac significatione reg. proposita semper maneat vera, prout est elegans locus in cap. 10. de purgat. Can. ibi: Nec illud etiam improbamus, quod licet contra eam nullus accusator legitimus appareat: ex officio tuo tamen fama publica deferente voluisti plenius inquirere veritatem: quod si sumatur in sensu stricto & formali, fallit hæc regula in omnibus criminibus maioribus per d. l. 13. de offic. præsid. de purgat. Jeanon.

II.

Invitus nemo cogitur accusare.

Fundamentum hujus regulæ & in Rubr. & l. un. C. Ut nemo agere.

Ampliat ut hoc non tantum in accusatione, sed & in actione civili procedat. d. leg. unica.

Limitatur ratione actionis civilis primò, quod hoc procedat cum demum, si quis suo nomine potest experiri, secus si ex necessitate officii alieno nomine litem movere debeat. l. 2. C. Arb. tut.

Secundò, nisi non solius cui actio competit, sed & tertii alicujus intersit, exempla in jure passim occurrunt. l. 13. §. 30. de Act.

Emr. l. 60. §. 5. loc. cond. l. 3. §. 3. de opt. leg. l. 75. §. proinde. 4. de leg. 1. l. 2. pr. ad l. Rhod. de jact. ubi Cujac. in Paullo lib. 34. ad Edictum.

Ratione accusationis fallit hæc regula, 1. in persona hæredis, qui necem defuncti vindicare cogitur, alias se indignum præstat hæreditate. l. 17. de his quæ ut indig. de jure tamen hodierno contrarium servari docet Clar. §. ult. quæst. 15. vers. item.

2. Fallit in criminibus majoribus & exceptis, quale est crimen læsæ majestatis, seu perduellionis. l. 5. §. 6. C. ad L. Jul. Majest. patricidii l. 6. ad L. Pomp. de Parricid.

Denique limitationis loco sciendum, quod illi, cui potissimum accusatio competit, a iudice non minus quam in causis civilibus per L. diffamari possit terminus constitui, ut sub præjudicio perpetui silentii accusare cogatur. leg. 18. de Accusat.

III.

ACCUSATORE non probante reus absolvitur, etiam quod pro sua innocentia nihil deduxerit, aut probaverit, l. 1. ff. ad Senat. Turpil. l. qui accusare 4. C. de edendo ubi Jas. n. 5. Bolognet n. 1. Curt. Jun. num. 4. Alciat. num. 17. & Purpur. etiam num. 17. c. accusator c. 6. q. 5. Gég. de crimine læsæ majestatis lib. 2. tit. quomodo crimen læsæ majestatis probatur, quæst. 30. n. 1. Burfat. conf. 246. n. 1. Joseph. Ludovic. concl. 14. in 4. ampl. & Perus. decis. 14. Mascard. de probat. concl. 1224. n. 29. Alex. conf. i. Viso processu in princ. & conf. 89. Viso themate, nu. 4. & 5. lib. 3. Roman. conf. 167. n. 3. Clar. §. fin. q. 62. in princ. Card. Tusch. lit. A. concl. 117. à nu. 63. adde infr. de probat. Nam ubi accusator nihil probavit, reus præsumptivè dicitur docuisse de sua innocentia, ex Mascard. d. conclus. 1224. n. 29.

Amplia primò, ut accusatore non probante non solum absolvendus sit reus, sed etiam accusator teneatur ipsi accusato actione injuriarum, secundum Angl. in l. item apud Labeonem 15. §. si quis libellos. ff. de injur. quem refert Curt. Senior in repet. l. admonendi 31. n. 356. ff. de jurejur. Roland. d. consil. 90. n. 3. & seq. lib. 3.

Amplia secundò, ut procedat etiam quod reus sit homo nequam, ex allegatis per Joseph. Ludov. d. conclus. 14. in 4. ampliat. Et procedit Axioma sive in causa criminali procedatur per denuntiationem, sive per accusationem, sive per inquisitionem, Alex. consil. 1. in princ. l. 3. Card. Tusch. d. concl. 117. n. 67. sive in causa mixta accusa-

cusationis, Alex. cons. 66. col. 2. vers. verum quia. lib. 1.

Amplia tertio in civilibus, in quibus vulgatum est Axioma, quod actore non probante reus absolvitur, de quo infra. cap. 24.

Limita in crimine læsæ majestatis, in quo si accusator in probando deficiat, accusatus tamen suam innocentiam probare tenetur, & indicia contra se existentia aut probationibus, aut per torturam purgare, per text. in l. si quis 3. C. ad legem Jul. majest. tradit Gig. d. q. 30. in fin. ubi subdit idem dicendum in crimine falsi, per text. in l. ubi autem 22. C. ad Legem Cornel. de falsis. Verum hæc limitatio non convenit nostro Axiomati, illa enim præsupponit accusatorem, qui licet non plenè probaverit, probavit tamen tantum quod accusatum indicaverit; quo casu nulla est specialitas in crimine læsæ majestatis, aut crimine falsi, quia in omni crimine, nisi reus illa indicia contrariis probationibus eliserit, torquendus est: Axioma verò nostrum intelligitur, & procedit, quando accusator nihil prorsus probavit, nec ad condemnationem, nec ad indicia, vid. inf. c. 24. axiom. 6.

CAP. XV. De Actis Judicialibus v. infra sententia.

Axioma. I.

Ut apud acta quid factum censeatur, requiritur locus publicus & solemnus, tam in negotiis voluntariis, quam etiam contentiosis jurisdictionis. vide ad hanc regulam. l. unum. de process. disp. 8. n. 15. Wes. in parat. de testam. n. 10. vel saltem judicialis auctoritas arg. l. 5. & 7. de Manum. vind. Richter. i. decis. 30. n. 20. v. omnino l. un. C. de offic. jurid. Alex.

II.

Acta pereunt perempta instantia, vide ad hanc reg. Bart. Bald. Casir. Jas. in l. 2. C. de Ed. Pacian. i. de prob. c. 67. lit. x. ubi habebis limitationes.

III.

Acta producta in uno judicio probant etiam in alio.

Sic v. c. Acta primæ instantiæ probant etiam in secunda instantia, leg. 15. & 19. C. de Apell. Dd. in l. 2. C. de Ed. Bart. in l. cum live, n. 4. & seq. ff. jud. solv. Marant. p. 5. num. 5. ibid. Sic etiam ubi plura sunt fora competentia, ut in judicio reali est locus rei sitæ & ubi

reus habet domicilium. l. ult. C. ubi in rem. acta perfecta in uno loco notorium inducunt in alio.

Amplia: quod hoc locum habeat, licet acta ista destituantur solemnitate ejus loci ubi producuntur, modo fuerint munita necessariis requisitis ejus loci, ubi fuerunt scripta. Gail. lib. 2. obs. 123. ubi latius hæc procedere in omnibus aliis negotiis ostendit, ut ratione solemnitatum spectandus sit is tantum locus ubi res geritur.

Limita: Si inter tertios aut de re diversa est judicium.

VI.

Acta judicii non requirunt testes. L. un. §. id si. C. de Latin. lib. 1. toll.

Ratio: quoniam semper hominum frequentia præsumitur adesse. l. in donat. 31. C. de donat. vid. Carpz. lib. 6. Res. tit. 3. resp. 24. num. 9.

Limitatur à nonnullis hæc regula, quod non procedat in his quæ de sua natura non debent fieri apud acta, velut testamentum, hi enim actus manent sub regula, quod actus Notarii debeant habere testes vid. Alex. ad l. omnium 10. C. de Testament. & Schneid. in Instit. de solemn. resp. num. 18. à quibus recte recedit Carpz. lib. 6. resp. tit. 3. Res. 24. n. 12.

V.

Res inter alios acta, aliis non præjudicat: Fundamentum est in tot. tit. C. Res inter alios.

Quod procedit licet eadem sit causa. l. 63. de re jud. l. cum queritur 12. & seq. de Except. rei jud.

Limita 1. nisi aliquis non petat aliquid sibi dari, sed aliquid fieri, hoc enim in casu lata sententia pro uno spectat ad omnes: Unde cum petitur rescindi testamentum victoria spectat ad omnes. l. possumus. 6. §. si quis ex his. i. de inoffic. testam. ibi Castal.

Limita 2. nisi quis, et in defensione primum sibi comperat, secundum agere patiatur d. l. 63. veluti si agere patiatur eum, à quo causam habet cap. pen. extrin. de sent. & re jud. e. g. si creditor vel qui hypothecariam habet, & per consequentiam deberet probare proprietatem. l. 23. de probat. agere patiatur debitorem.

Procedunt tamen hæc limitationes tum demum, si actor vel defensor non egerit per lusorio judicio l. 5. 14. de Appellat. l. 5. C. de pignoribus.

VI.

Omne solemnitate superat id quod apud acta conficitur. l. sanctimus 27. ibi. per testes idoneos non minus tribus, vel inter acta publica l. 19. ubi Dd. in princ. C. de testam.

VII.

ACTA faciunt rem notoriam. l.